# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Josefa Baxy, Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **L. Z. Y.**, zastoupeného JUDr. Petrem Bokotejem, advokátem se sídlem Praha 3, Táboritská 23, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 1. 2006, č. j. OAM-1098/LE-VL02-VL02-2005, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 1. 2. 2007, č. j. 59 Az 7/2006 – 23,

**t a k t o :**

**I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.

**II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

## O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 6. 1. 2006, č. j. OAM-1098/LE-VL02-VL02-2005, žalovaný zamítl žalobcovu žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Žalobce proti rozhodnutí žalovaného podal žalobu, kterou Krajský soud v Ostravě zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. rozsudkem ze dne 1. 2. 2007.

Rozsudek žalobce (dále též stěžovatel) napadl kasační stížností. Namítl, že správní orgán ho při pohovoru nesměřoval k uvedení azylově relevantních důvodů. Ve správním řízení nebylo přihlédnuto ke konkrétním podmínkám jeho případu, bylo rozhodnuto pouze na základě zevšeobecnění situace v Čínské lidové republice jako celku. Žalobce ve vlasti nemá žádný majetek ani žádnou příležitost k obstarání si práce. Zemi původu opustil za mimořádně tíživých podmínek, kdy z důvodu nedostatku prostředků k zabezpečování svých životních potřeb strádal jak po fyzické, tak po psychické stránce. I v jeho případě docházelo k porušování lidských práv. V řízení mělo být přihlédnuto k okolnostem hodným zvláštního zřetele a žalobci tak měl být udělen azyl dle § 14 zákona o azylu. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. O této žádosti Nejvyšší správní soud nerozhodoval, neboť zákon o azylu, ve znění účinném od 13. 10. 2005, spojuje odkladný účinek přímo s podáním kasační stížnosti.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu (mezinárodní ochrany) lze pro stručnost odkázat např. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS.

K samotným důvodům kasační stížnosti se podává, že otázkou zjišťování a hodnocení skutkového stavu při zamítnutí žádosti o udělení azylu jako zjevně nedůvodné podle § 16 odst. 1 písm. k) zákona o azylu, ve znění účinném do 12. 10. 2005 (nyní § 16 odst. 2 zákona o azylu), a mírou následného soudního přezkumu postupu žalovaného se zdejší soud zabýval např. v rozsudku ze dne 12. 1. 2005, č. j. 4 Azs 300/2004 - 36, www.nssoud.cz. Povinnost zkoumat případnou existenci důvodů pro udělení azylu při naplnění důvodů pro zamítnutí žádosti o udělení azylu jako zjevně nedůvodné dle § 16 zákona o azylu, pak již byla předmětem rozhodnutí zdejšího soudu, namátkou lze uvést například rozsudek ze dne 27. 5. 2004, č. j. 7 Azs 124/2004 - 45, publ. pod č. 349/2004 Sb. NSS, či rozsudek ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003 - 130, publ. pod č. 244/2004 Sb. NSS.

K tomu lze jen nad rámec dodat, že jak zdejší soud již judikoval např. v rozsudku ze dne 31. 10. 2003, č. j. 4 Azs 23/2003 - 65, www.nssoud.cz, skutečnost, že žadatel o azyl má v zemi původu obavy před vyhrožováním ze strany soukromé osoby a má zde ekonomické problémy, není bez dalšího důvodem pro udělení azylu.

V bodech, jimiž stěžovatel napadl neudělení humanitárního azylu, způsob vedení pohovoru správním orgánem a nepřihlédnutí k blíže neupřesněnému porušování jeho lidských práv v zemi původu, je kasační stížnost nepřípustná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.): opírá se totiž o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před krajským soudem, ač tak učinit mohl.

Lze dodat, že kasační soud neshledal ani žádné pochybení krajského soudu tak výrazné intenzity, o němž by bylo možno se důvodně domnívat, že zapříčinilo odlišnost rozhodnutí ve věci samé, a které by způsobilo přijatelnost kasační stížnosti.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Za těchto okolností soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a z tohoto důvodu ji odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

**P o u č e n í :** Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. července 2007

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu